

dossier KAKO OPREMITI DJEČJU SOBU

RUJAN 2007.
GOD. V. BROJ 7
32 KUNE
9,40 KM / 4,59 €

ISSN 1334-1065

9 771334 106003

INTERIJERI
NEW YORK
AMSTERDAM
PANTELLERIA
BALI
PARIZ
ZAGREB

DIZAJN
MADE IN
JAPAN

50 GODINA
SKANDINAVSKOG
DIZAJNA

ARIK LEVY
LUKA VUCIĆ
HELLA JONGERIUS

SVE O
PLOCICAMA

BOJA
MIJENJA
SVIJET

Kuća datira iz 20-ih godina prošlog stoljeća i oduvijek je bila tvornica. Nekoliko gornjih katova 80-ih je pretvoreno u stanove, a donji katovi su i dalje prostori za proizvodnju odjeće. Na svojoj terasi, koja je luksuz za centar New Yorka, Steve ljeti često priprema roštilj

U jednom kutu spavaće
sobe, pokraj samog
prozora, vlasnik je
napravio kutak za
čitanje, a prozorsku je
klupčicu ukrasio
zanimljivim detaljima

Tajna ružnog pačeta

NEW YORK

U elitnom Garment Districtu, u prostoru koji nitko mjesecima nije htio ni pogledati, arhitekt Steve Blatz vidio je skriveni potencijal i od njega napravio zanimljiv i udoban dom

TEKST JULIA VON MYLIUS STYLING MARIANA RAPORT FOTO PHILIP TOUITOU / SURPRESSAGENCY.COM

Je li moguće napraviti konvencionalan, zanimljiv i lijepo uređen stan iz prostora koji na prvi pogled izgleda tako ružno da ga nitko ne želi kupiti pa je na tržištu mjesecima? To pitanje može zvučati i kao izazov znalcima pa možda i nije iznenadenje što ga je na kraju kupio profesionalac. Kad je Steve Blatz, arhitekt iz New Yorka, prvi put vidio stan, odmah se zaljubio u njega jer je shvatio da ima neiskorišteni potencijal.

Tih 90 kvadrata prostora u staroj tvorničkoj zgradi iz 20-ih godina prošlog stoljeća u Garment Districtu prvobitno je bilo korišteno za proizvodnju odjeće. Kad su 80-ih godina gornji katovi pretvoreni u stanove, većina je bila brzo prodana. No ovaj je stan potpuno izgubio svoj šarm nakon što je prvi vlasnik, ignorirajući originalnu strukturu prostora, u njemu pokušao oblikovati tradicionalni stan s mnogo zatvorenih soba. Sve je bilo prepuno vrata, zidova, platformi i još koječega čemu tu uopće nije bilo mjesto. Blatz, s više od 25 godina međunarodnog iskustva u području dizajna i izgradnje, smatra da je zbog toga stan izgledao neprivlačno.

To je mjesto bez sumnje trebalo nekoga tko će znati prepoznati nje-gove mogućnosti. Zato je Blatz, kupivši ga 1998. godine, odmah izbacio sve nepotrebno te je tako prostoru vratio njegovu originalnu strukturu. Odmah mu je bilo jasno da bi jedini prikladan dizajn za njegov stan bio onaj koji prati stil bez zatvorenih prostora s malo vrlo jednostavnih, ali snažnih elemenata.

Kako bi načinio spavaću sobu i cijeli prostor pretvorio ne samo u lijep, nego i u praktičan životni prostor, konstruirao je drveni zid koji dijeli dnevni boravak i blagovaonicu od spavaćeg dijela a da prostor pritom ne čini naizgled manjim. Za razliku od običnoga, drveni zid nije skroz do stropa. Napravio je i pristup s obje strane kako bi se vidjelo da se iza zida nalazi druga prostorija, što je prostor ujedno i vizualno povećalo. Tako taj zid sada funkcioniра kao slobodni stojeći element, poput skulpture ili komada namještaja. S druge strane je smjestio malu spavaću sobu osvjetljenu velikim prozorima koji pružaju slobodan i lijep pogled na veličanstveni horizont New Yorka. U kutu pokraj prozora bijeli široki naslonjač s jastucima zajedno sa stolićem poziva na opuštanje uz neku zanimljivu knjigu.

S druge strane glavne sobe upotrijebio je isti vizualni trik samostojećeg zida kako bi naznačio odvojeni prostor kuhinje zdesna i garderobni prostor koji vodi do kupaonice slijeva. Tako je zadržao osjećaj otvorenog prostora kroz cijeli stan. Najprivatniji prostor u stanu je kupaonica jer ona jedina ima vrata. Steve Blatz je prirodnom svjetlu omogućio da dopre u svaki kutak stana. Zadržao je jednostavne podove, uklonio je velike tepihe te vratio stari originalni pod i jednostavno ga obojio tamnim plavo-sivim tonom.

Izborom namještaja Steve je pokazao da je stvaranje skladne kombinacije sa stilom i bez trošenja velikih svota i više nego moguće, a u tome mu >

Blatzu je bilo jasno da je jedini prikladan dizajn za njegov stan onaj bez zatvorenih prostora s malo jednostavnih, ali snažnih elemenata

Gore: Jedan od najvećih predmeta u interijeru je stol u blagovaonici. Načinjen je od karbonskog vlakna, vrlo tanak i lagan. Svojim posebnim dizajnom podsjeća na kostur golubice, a može bez problema nositi dvije ploče - od tamne ebanovine i debelog stakla. Cijela konstrukcija leži na postolju od nehrđajućeg čelika

Gore desno: Kuhinja se ističe neobičnim stilom i zanimljivim kontrastom. Dok je interijer vrlo jednostavan s bijelim kuhinjskim elementima, turski tepih i marokanski jastuci minimalističkom okruženju dodaju orijentalni dodir

Desno: Kako bi se stvorio osjećaj kontinuiranosti prostora, vlasnik je odustao od upotrebe vrata pa je kuhinja uvijek otvorena. Veliki prozori koji unose sunčevu svjetlost zajedno s kutkom za sjedenje stvaraju vrlo primamljiv prostor

Stan je za vlasnika predstavljao svojevrstan izazov, a upotrijebio ga je kao vrstu laboratorija za dizajn kakvim se oduvijek želio baviti

Gore: Garderobni prostor vodi direktno u kupaonicu, a primjer je obiteljskog timskog rada: klupicu je dizajnirao Steve, a tepih je napravila njegova baka. Kako bi omogućio prodror danjeg svjetla, odlučio je ostaviti otvoreni prostor iznad ormara

Gore lijevo: Kupaonica je prostorija koja pruža najveći osjećaj privatnosti. Ima tri prozora kroz koja ulazi prirodno svjetlo. To je ujedno i jedina prostorija koja ima vrata.

Zanimljiv je dizajn ovalnog prozora na gornjem dijelu vrata. Cjelokupni interijer kupaonice dizajniran je i proizведен u Italiji

Lijevo: Pomoću drvenog zida spavaonica je odijeljeni prostor koji je danju prepun svjetla. Noću se iz kreveta može vidjeti svjetlucanje zvijezda na nebu New Yorka. Sanduk je zapravo stari obiteljski komad namještaja, a vlasnik je sam dizajnirao krevet

Zid s umjetninama:
izbor slika je mješavina
ulične umjetnosti koju
je nabavio od
beskućnika, prijatelja
diljem svijeta i suvenira
s raznih putovanja

Arhitekt je dokazao da je izborom namještaja moguće stvoriti skladne kombinacije i bez trošenja velikih svota

Umjesto presijecanja prostora, što bi se moglo postići podizanjem običnog zida, veličina ovog zida i njega samog čini komadom namještaja. Iza njega se samo nazire druga prostorija pa to budi znatiželju. Postavljen u sredini prostorije ne služi samo da podijeli prostor, nego ujedno funkcioniра poput kakvog umjetničkog predmeta

> je pomogao dobar ukus i, naravno, talent. Namještaj u dnevnoj sobi predstavlja pomnu selekciju starih i novih komada koje je složio uskladjujući boje namještaja s tamnim podom, što je prostoru dalo dodatnu eleganciju. U njegovoj kombinaciji garnitura odaje dojam pažljivog izbora skupe dizajnerske robe, a u stvarnosti je to kauč iz 50-ih koji se godinama nalazio u dnevnoj sobi njegovih roditelja. Trebala mu je samo nova presvlaka. Garnitura drvenih naslonjača s tirkiznim presvlakama ima čudnu, gotovo nevjerojatnu priču: jedan je pronašao u smeću, a četiri godine kasnije par što je nedostajao nasmiješio mu se u jednoj prodavaonici antikviteta.

Velik dio namještaja dizajnirao je sam: krevet, klupicu u garderobi i u kuhinji te nekoliko stolova. Njegov specijalni komad je prostrani stol za blagovanje koji je kreirao zajedno sa svojim poslovnim partnerom Antonijem Pijem Saracinom u zajedničkom arhitektonskom LAB studiju, a koji mu je donio dizajnersku nagradu. Stol je bio načinjen kao odraz eksperimentalnog dizajna s osjećajem za neuobičajene ideje prepune stila. Izrađen od karbonskih vlakana, vrlo je tanak i lagan, ali zahvaljujući specijalnom dizajnu koji podsjeća na kostur golubice, sposoban je nositi težinu drvene ploče od tamne ebanovine prekrivene teškom staklenom pločom. Uz njega savršeno pristaju vintage dizajnirani stolci slične drvene površine.

Steve je i strastveni kuhar pa zbog toga kuhinju smatra jednim od naj-

važnijih mesta u kući. A upravo je ona drugi uspješan primjer kombinacije estetike i prakse. Domisljata ideja malog prostora za sjedenje koji se sastoji od tapecirane klupice na kojoj su šareni marokanski jastuci čini ga privlačnim mjestom, a njegov produžetak pretvara se u kuhinjske elemente koji mogu služiti kao radna ploha. Tu ljudi mogu sjediti i razgovarati sa Steveom dok on pripravlja jelo. Kuhinja gleda na terasu pa ljeti, kad često priprema roštilj, može jednostavno otvoriti prozor i prijateljima dodavati hranu.

Izvanredan je i zanimljiv kontrast između vrlo tradicionalnih jednostavnih bijelih kuhinjskih elemenata s jedne strane i turskog šarenog tepiha te marokanskih jastuka s druge strane, što minimalističkom okruženju dodaje orijentalni dodir. S lijeve strane kuhinje pruža se kratak hodnik koji istodobno služi i kao garderoba i put do kupaonice. Jedina vrata u stanu iznadaju zanimljivim dizajnom: na gornjoj polovici imaju ovalni prozor.

Dnevno svjetlo koje prolazi kroz dva prozora u kupaonici čini je vrlo svjetlim prostorom u kojem dominira kombinacija nježnih bež tonova pločica i kade s tamnom bojom ormarića. Kupaonica je dizajnirana i proizvedena u Italiji. Iako u tom stanu Steve živi već devet godina, stalno nešto mijenja i popravlja. Eksperimentirajući, upotrijebio ga je kao neku vrstu laboratorija za dizajn kakvim se oduvijek želio baviti. □

Gore: Pogled iz dnevnog boravka prema kuhinjskom prostoru. Bijeli zid označava jasno razdvajanje prostora, ali ga ne prekida, zadržavajući tako osjećaj kontinuiranosti

Desno: U zanimljivoj kombinaciji garnitura odaje dojam pažljiva izbora skupa dizajnerske robe, međutim namještaj u dnevnoj sobi je izbor starih komada koje je vlasnik dobro složio u prostoru pa odaju dobar ukus i sklad boja namještaja s cementnim podom

